

OBSAH

ÚVOD	11
I. POSTOJ POĽSKEJ VLÁDY K SÚPERENIU MILANA HODŽU S EDVARDOM BENEŠOM (október 1939 – november 1940)	33
I.1. Počiatky úvah poľskej exilovej vlády o slovenskej otázke	37
I.2. Prvé kontakty s Milanom Hodžom a Karolom Sidorom	44
I.3. Poľská vláda a rivalita medzi Česko-Slovenskou národnou radou a Československým národným výborom	65
I.4. Pohľad poľskej vlády na slovenskú otázku od uznania dočasnej československej vlády do prijatia deklarácie z 11. novembra 1940	81
II. SLOVENSKÁ OTÁZKA VO VZŤAHOCH POĽSKEJ A DOČASNEJ ČESKOSLOVENSKEJ VLÁDY (november 1940 – december 1941)	107
II.1. Kruh poľsko-česko-slovenskej kultúrnej spolupráce, činnosť Petra Prídavka a kontakty Kazimierza Papéeho s Karolom Sidorom v 1. polroku 1941	111
II.2. Postoj poľskej vlády k aktivitám Milana Hodžu pred jeho odchodom do Spojených štátov amerických	117
II.3. Poľská vláda a program autonómie Slovenska so zreteľom na politické aktivity Milana Hodžu, Jána Lichnera a Jozefa Rudinského v 2. polroku 1941	125
II.4. Poľská vláda a program samostatného Slovenska – aktivity Petra Prídavka a kontakty Kazimierza Papéeho s Karolom Sidorom v 2. polroku 1941	134
III. VÝVOJ SLOVENSKEJ OTÁZKY OD POĽSKO-ČESKOSLOVENSKEJ DEKLARÁCIE K POZASTAVENIU ROKOVANÍ O KONFEDERÁCII POĽSKA A ČESKOSLOVENSKA (január 1942 – máj 1943)	138

III.1.	Reakcie poľskej vlády na snahy Milana Hodžu o získanie podpory amerických Slovákov	154
III.2.	Styky poľskej vlády so Štefanom Osuským po jeho odchode z československej vlády	167
III.3.	Podpora opozície a protivládnych zoskupení ako súčasť rivalizácie medzi poľskou a československou vládou	179
III.4.	Aktivity slovenských členov československej exilovej vlády a Štátnej rady s poľskými vládnyimi orgánmi	194
III.5.	Kontakty a spolupráca poľských orgánov v exile s Petrom Prídavkom a ďalšími slovenskými predstaviteľmi v zahraničí	210
III.6.	Miesto Slovenska v povojnovej Európe v úvahách Kazimierza Papée a Karola Sidora	230
IV.	PROTI DVOM TOTALITARIZMOM: SLOVENSKÁ OTÁZKA V POĽSKEJ KONCEPCII PROTINEMECKÉHO A PROTIBOLŠEVICKÉHO BLOKU (máj 1943 – január 1944)	246
IV.1.	Kontakty poľskej vlády so slovenskými exilovými politikmi po prerušení rokovaní o konfederácii	254
IV.2.	Poľská vláda a aktivity prívržencov slovenskej samostatnosti – memorandá Petra Prídavka, Karola Sidora a Gustáva Košíka z roku 1943	268
IV.3.	Slovensko v poľsko-maďarských úvahách a projektoch usporiadania strednej Európy	293
IV.4.	Reakcia poľskej vlády a slovenských politikov v exile na podpis československo-sovietskej zmluvy z 12. decembra 1943	314
V.	KONIEC NÁDEJÍ NA SFEDERALIZOVANÚ STREDNÚ EURÓPU: OD PAKTU STALIN – BENEŠ K DEMISII VLÁDY STANISŁAWA MIKOŁAJCZYKA (január 1944 – november 1944)	357
V.1.	Peter Prídavok verzus československé štátne zriadenie v emigrácii a úloha poľských činiteľov	361
V.2.	Karol Sidor a Kazimierz Papée tvárou v tvár prelomových udalostí na sklonku vojny	386
V.3.	Milan Hodža, Jozef Rudinský, Štefan Osuský a slovenský politický exil v Londýne	396

V.4.	Percepcia Slovenského národného povstania na Slovensku v poľských vládnych kruhoch	411
V.5.	Pokusy hodnostárov Slovenskej republiky o kontakt s poľskou vládou na sklonku vojny	437
VI.	TVÁROU V TVÁR KRUTEJ REALITE: POĽSKÁ VLÁDA A SLOVENSKÝ EXIL ZOČI-VOČI POČIATKOM SOVIETIZÁCIE STREDNEJ EURÓPY (november 1944 – jún 1945)	451
	ZÁVER	472
	ZOZNAM SKRATIEK	485
	PRAMENE A LITERATÚRA	487
	SUMMARY	505
	MENNÝ REGISTER	508
	OBRAZOVÁ PRÍLOHA	522

nou a motiváciu jej postojov. Problém štátoprávneho postavenia Slovenska v pripravovanej poľsko-československej federácii či konfederácii, a neskôr stredoeurópskej federácii, kontakty so slovenskými politikmi – či už z Česko-Slovenskej národnej rady, Československého národného výboru, respektive československej vlády, členmi Štátnej rady, alebo činovníkmi stojacimi v opozícii k tejto politickej reprezentácii, ba dokonca aj funkcionármi Slovenskej republiky sa totiž vinú ako zlatá ťažba cez poľsko-česko-slovenské kontakty v období 2. svetovej vojny. Všeobecne možno konštatovať, že postoj poľskej diplomacie k slovenskej otázke bol do podstatnej miery odzrkadlením atmosféry, ktorá vládla vo vzťahoch exilových politických reprezentácií Poľska a Československa v tomto období.

Vyčlenenie slovenského aspektu z uvedeného rámca a jeho podrobný výskum má svoje opodstatnenie. Možno tu uplatniť dva základné body pohľadu: z globálneho hľadiska totiž výskum „slovenskej politiky“ poľskej vlády pomáha vysvetliť príčinné súvislosti zlomových okamihov v poľsko-česko-slovenskom vzťahovom trojuholníku. Na druhej strane však takému metodickému prístupu možno objasniť často neznáme aspekty pôsobenia slovenských politických osobností, pochopiť vývin ich pohľadov a doplniť ich celkový politický profil o významnú kapitolu. Odpoveď na otázky, ktoré si kladieme v súvislosti